

opusdei.org

## **«Messen betyr å gjøre Golgata nærværende»**

Pave Frans har begynt en ny serie foredrag med fokus på eukaristien. 22. november 2017 snakket han om hva messen betyr.

22.11.2017

Kjære brødre og søstre, god morgen!

Når vi fortsetter katekesen om messen, kan vi spørre oss hva er messen egentlig? Messen er minnet om Kristi påskemysterium. Den gjør

oss delaktige i hans seier over synd og død, og gir fullt og helt mening for vårt liv.

For derfor å kunne forstå verdien av messen må vi først og fremst forstå den bibelske betydningen av ordet «minne». Det er «ikke bare å huske begivenheter i fortiden... men de blir på en måte nærværende og levende. Det er slik Israel forstår utfrielsen fra Egypt: hver gang påsken feires, blir utferden fra Egypt gjort nærværende i de troendes hukommelse for at de skal rette sin livsførsel etter den» (Den katolske kirkes katekisme, 1363). Jesus Kristus brakte med sin lidelse, død, oppstandelse og himmelfart den jødiske påske til fullendelse. Og messen er minnet om Hans påske, om Hans «utferd» som han fullførte for oss, for å bringe oss ut av slaveriet og lede oss til det evige livs lovede land. Det er ikke bare et minne, en ihukommelse, nei,

det er mer: det gjør nærværende det som skjedde for 20 århundrer siden.

Eukaristien fører oss også til høydepunktet i Guds frelsende handling: Herren Jesus gjorde seg til brød som ble brutt for oss, han fyller oss med all sin barmhjertighet og kjærlighet, slik han gjorde på korset, slik at han fornyer våre hjerter, vår eksistens og vår måte å forholde oss til ham og til vår neste. Som Det annet Vatikankonsil sier: «Hver gang korsofferet, i hvilket vårt påskelam Kristus ble slaktet (1. Kor. 5,7), feires på alteret, finner vår frelse sted» (Den dogmatiske konstitusjon *Lumen Gentium*, 3).

Hver feiring av eukaristien er en stråle fra den sol som aldri går ned, som er den oppstandne Jesus. Å delta i messen, spesielt på søndagen, betyr å tre inn i den oppstandne Kristi seier, og ble opplyst av hans lys, varmet av hans varme. Ved den

eukaristiske feiring gjør Den hellige ånd oss til deltakere i det guddommelige liv som er i stand til å omforme hele vår dødelige skapning. Og i sin overgang fra død til liv, fra tid til evighet, trekker Herren Jesus oss også med seg til påsken. I messen «går vi over». I messen er vi sammen med Jesus, død og gjenoppstanden, og han trekker oss videre, mot det evige liv. I messen forenes vi med ham. Eller snarere, Kristus lever i oss og vi lever i ham, slik den hellige Paulus bekrefter: «Jeg er korsfestet med Kristus. Jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg. Det liv jeg nå lever i kjødet, det lever jeg i nå troen på Guds Sønn, han som elsket meg og ga seg selv for meg» (Gal 2,20). Dette tenkte Paulus.

Hans blod frigjør oss virkelig fra døden og fra dødsfrykten. Det frigjør oss ikke bare fra den fysiske døds herredømme, men også fra den åndelige død, som er det onde,

synden, som overvinner oss hver gang vi blir ofre for vår egen synd eller andres. Og dermed blir vårt liv plettet, mister sin skjønnhet, mister meningen, blekner.

Kristus gir i stedet livet tilbake til oss; Kristus er livets fullbyrdelse, og når han møter døden tilintetgjør han den for alltid: «Ved å stå opp fra de døde knuste han døden og gjenopprettet livet» (Eukaristisk bønn IV). Kristi påske er den definitive seier over døden, fordi han omformet sin egen død til den ypperste kjærlighetshandling. Han døde for kjærlighetens skyld! Og i eukaristien ønsker han å viderebringe dette til oss, hans påskepregede og seirende kjærlighet. Hvis vi mottar den med tro, kan vi også virkelig elske Gud og vår neste, vi kan elske slik som *han* elsket oss, og gi liv.

Hvis Kristi kjærlighet er i meg, kan jeg gi meg selv fullt og helt til andre, i

den indre visshet om at selv om den andre skulle skade meg, vil jeg ikke dø; ellers ville jeg måtte forsvare meg selv. Martyrene ga sitt liv nettopp på grunn av denne vissheten om Kristi seier over døden. Bare hvis vi erfarer denne Kristi kraft, kraften i hans kjærlighet, blir vi virkelig frie til å gi oss selv hen uten frykt. Dette er messen: å gå inn i Jesu lidelse, død, oppstandelse og himmelfart, når vi går til messe er det som om vi skulle gå til Golgata, det er det samme. Men tenk: hvis vi i messen går til Golgata – la oss tenke dette, bruke fantasien – vet vi at mannen der er Jesus. Men tillater vi oss da å småprate, ta bilder, oppfatte det litt som en forestilling? Nei! Fordi Jesus er der! Vi ville sikkert vært der i stillhet, i tårer, i gleden over å være frelst. Når vi går i kirken for å feire messe, la oss tenke dette: Jeg går til Golgata, der Jesus ga sitt liv for meg. Og på den måten blir forestillingen borte, småpraten stilner, samt

kommentarene og alle de tingene  
som fjerner oss fra den vakre  
handling som messen er, Jesu triumf.

Jeg håper det nå er klarere hvordan  
påskebegivenheten er nærværende  
og aktiv hver gang vi feirer messe,  
det vil si, i betydningen  
ihukommelse. Deltakelse i  
eukaristien får oss til å tre inn i Kristi  
påskemysterium, og lar oss gå over  
med ham fra død til liv, nettopp der  
på Golgata. Messen betyr å gjøre  
Golgata nærværende, den er ikke en  
forestilling.

.....

pdf | dokument generert automatisk fra  
[https://opusdei.org/nb-no/article/  
messen-betyr-a-gjore-golgata-  
naervaerende/](https://opusdei.org/nb-no/article/messen-betyr-a-gjore-golgata-naervaerende/) (18.03.2026)